

betale sig for Trawlere. De grønlandske Fiskebanker egner sig fornemmeligst til Linefiskeri. Jeg tror ikke, at der er Grund til at vente Konkurrence fra Trawlerne, selv om der bliver Adgang for andre Fiskefartøjer til at fiske paa Territoriet.

Da den højtærede Minister har været saa venlig at oplyse, at Den grønlandske Handel for hvert eneste Kilo Fisk, som fanges og nedsendes hertil i Aar, sætter Penge til, synes jeg ikke, der er megen Anledning for den højtærede Minister til at være stolt over, at Fiskeriet i denne Form er vokset saa betydeligt i det sidste Aar. Der er virkelig ingen Anledning til at drive Fiskeri paa Grønland i stor Stil under saadanne Former og paa en saadan Maade, at det giver Tab. Dette kan og bør undgaas.

Den højtærede Minister synes ogsaa at mene, at alle andre, der i Aar har beskæftiget sig med Fiskeri under Grønland, har sat Penge til. Det tror jeg nu ikke, man kan sige; Færingerne har i hvert Fald været relativt tilfredse med Fiskeriet, og de vilde sikkert haft al Grund til at være fuldt tilfredse, saafremt de havde faaet de Rettigheder indrømmet, de ogsaa i Fjor anmodede om. Jeg tror heller ikke, at det store Grimsbyfirma, der i Aar har udrustet en meget betydelig Ekspedition, som navnlig er indstillet paa Helleflynderfiskeriet, har sat Penge til; det forlyder i hvert Fald, at denne Ekspedition — i hvilken der skal være anbragt mellem 200 000 og 300 000 Pund Sterling, og som er indstillet paa at bringe Helleflynder i fersk Tilstand fra Grønland til Hjemmemarkedet i England — har givet et tilfredsstillende Resultat. Jeg siger udtrykkelig, at jeg kun har hørt det, jeg har ingen Beviser for Rigtigheden af denne Paastand. Men det er i hvert Fald ikke dette Firma, der har udbudt grønlandsk Helleflynder i Belgien til en Pris af 35 Kr. Tønden, saaledes som den højtærede Minister omtalte, idet det her drejede sig om saltet Helleflynder, mens det paagældende Grimsbyfirma udelukkende er indstillet paa fersk Fisk.

I sit Foredrag forleden fremhævede den højtærede Minister, at han gerne vilde se den, der havde Mod til — saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket og med de Oplysninger, der foreligger om Mulighederne for Fiskeriet paa Grønland — at sige, at nu kan fremmede gaa ind og fiske paa det grønlandske Territorium. Ja, hvis den højtærede Minister med „fremmede“ mener Danske og Færing, saa er jeg i Besiddelse af det Mod, den højtærede Minister lyste efter.

Jeg selv finder nu ikke, at det er særlig modigt at sige Sandheden og at se den i Øjnene; jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Sundbo og det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der har omtalt Fiskeriforholdene, har det samme Mod, og forhaabentlig vil det vise sig, at der er mange modige Mænd i den danske Rigsdag, naar disse Spørgsmaal senere skal debatteres; jeg tror ikke, jeg alene bliver Indehaver af dette Mod.

Det er den højtærede Minister, der ikke ser klart paa Tingene, men tror, at vi, der ønsker Grønlands Territorium aabnet for Danske, vil Grønlænderne til Livs, eller i alt Fald faar man da det Indtryk af den højtærede Ministers Ord. Dette er jo ikke rigtigt, der findes ingen, der ønsker andet end godt for Grønlænderne, og der er ingen i vort Land, der ønsker Bestemmelser gennemført, der vil stille Grønlænderne ringere; vi ønsker tværtimod alle at faa Grønlændernes Niveau hævet, og der er i de Krav, der fra mange forskellige Sider her i Tinget — uden Partiforskel, det vil jeg gerne understrege — er stillet, ikke noget som helst, der berettiger den højtærede Minister til at sige, at man nu vil prisgive den grønlandske Befolknings Interesser, det kan den højtærede Minister være rolig for, det er noget, vi alle vil modsætte os.

Nej, det, der skiller den højtærede Minister og mig i denne Sag, er dette, at Ministeren ikke har Forstaaelsen af, at Grønlændernes Interesser fuldt vel kan varetages, selv om man ogsaa efterkommer rimelige og fornuftige Krav, Krav, som har Bund i Tidens Søgen efter nye Erhvervs-muligheder, efter nye Veje til Beskæftigelse og efter nye Muligheder for at forøge de Omraader, hvor Danske kan gøre sig gældende. At Færingerne vedblivende i aller-højeste Grad er interesserede i Spørgsmaalet om Grønlandsfiskeriet, er hævet over enhver Tvivl; enhver, der følger Forholdene paa Øerne, ved, at der fra færøsk Side stilles overmaade store Forventninger til Grønlandsfiskeriet, Forventninger, der, hvad Fangsten angaar, er blevet opfyldt baade i Forfjor, i Fjor og i Aar. Flere og flere af de færøske Kuttere søger til Grønland i Sommermaanederne, men rigtig Fart faar dette Fiskeri ikke, før de af mig omtalte Spørgsmaal bliver løst paa en ogsaa for Færingerne tilfredsstillende Maade, hvad den af mig før omtalte Lagtingsbetænkning af Oktober i Aar ogsaa fastslaar.

Jeg beklager, at det ikke har været muligt for den høje Regering at naa til en Overenskomst med Spanien vedrørende